

чимъ ѿ Спишемъ сички тѣ женски лѣкавства. Тога
въ домогосподинъ на жена та си: той человѣкъ є стра-
з, кой то се є оудалилъ отъ Отечество то си, ѿ Сб-
ршилъ є многъ страны ѿ земли, ѿ сички тѣ лѣкавства
ески є разомълъ ѿ Списалъ; ѿ понеже се срамъка
піде на трапеза та, земи го ты, О жено, вънтрѣ въ
вла та, ѿ оустрой мѣстїмъ, ѿ гости го добре. Й та-
женна та направи, какво то ѿ заповѣда можъ ѿ, ѿ
ливши трапеза, седнаха ѿ гошающа го. Между това
попыта го жена та ѿ рече: како направи, О человѣче,
исали сички тѣ лѣкавства женски; Й Онъ рече: єй, го-
дже моѧ, нити єдно лѣкавство женско Оставиъхъ не-
писано. Жена та же разомѣвши го, защо є безъменъ
подъ, рече мѹ: понеже сички тѣ лѣкавства женски си
исали, ѿ азъ ще ти кажемъ єдиныѧ жены дѣло, ѿ
и шай, да ли го ѹмашь написано.

Единъ человѣкъ єдно време, кой то ѹмаше жена по-
на ѿ разомна, оучираваше сички тѣ жены ѿ хлеще
И жена та мѹ дѣмаше: можъ, недѣй хлели Свѣто сич-
ке жены, но само лоши тѣ. Й Онъ ѿ дѣмаше: сички тѣ
имъ, защо сички тѣ са лоши. Единъ путь же-
та мѹ рече: не хлели Свѣто жены тѣ, защо не ти се
лучило да се соединишъ сосѣ некоѧ Отъ лоши тѣ. А
зъ ѿ рече: ако да ми се слѹчеше некоѧ Отъ лоши тѣ,
зъ да ѿ Стрежемъ носъ сосѣ ножъ: ѿ хлеще секій день
зды тѣ си жены (комшийски тѣ си), кой то непре-
нно карахасъ.

Езъ единъ оубо день рече мѹ жена та: днесъ на ка-
работа ще йдешь можъ; Й Онъ ѿ рече: днесъ ще
идемъ на нива, а ти наготови нещо, и донеси ми та-
да йдемъ, ѿ така Онъ оубо Отиде на нива, а жена
ана торжище то, ѿ купи рыбы: послѣ наготовки ѿ й-
е, и Отнесе мѹ го на нива та, ѿ ідє: врачающися же